

Svou diplomovou prací „Různé úhly pohledu na narození dítěte s mentálním postižením“ navazuji na svou bakalářskou práci, kterou jsem psala na Evangelické teologické fakultě UK a ve které jsem se zabývala základními právy osob s mentálním postižením. Dotkla jsem se při tom problematiky práva na život. S rozvojem nových biotechnologií jako je umělé oplodnění, prenatální diagnostika, umělé přerušování těhotenství a genová terapie nabývá tato otázka na významu. Hovoří se také o právech matky. K těmto otázkám se již tradičně vyslovují lékaři či filosofové, teologové a také sociologové medicíny a lékařství. Měli by však o nich začít přemýšlet i speciální pedagogové a zúčastňovat se odborné diskuse na toto téma, neboť právě díky současným znalostem nejen o lidském genomu se speciální pedagogika jako obor dostává do nové etapy.¹ Proto je cílem mé diplomové práce upozornit na tuto bioetickou oblast, která se speciální pedagogiky dotýká, na různé názorové postoje a možnosti, kde je možné působení speciálních pedagogů. Vycházím z historického pohledu, z postojů, které se formulovaly v naší historii a z toho, jak společnost přistupovala a přistupuje k postiženým jedincům. Práce speciálních pedagogů by v této oblasti měla být zaměřena nejen na samotné jedince s postižením a na rodiče, kteří se rozhodli si takto postižené dítě ponechat, ale i na ty, kteří se právě rozhodují a též na ty, kteří se rozhodnou, že postižené dítě nechťejí. Těžištěm práce speciálních pedagogů v této oblasti je seznamovat širokou veřejnost s touto problematikou a s možnostmi péče o takto postižené s tím, že budeme respektovat názory a přání těch, kterých se to přímo dotýká.